

МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО
ДИРЕКЦИЯ “БЪЛГАРСКО ГРАЖДАНСТВО“

<http://www.justice.government.bg/>

**СПИСЪК НА НЕОБХОДИМИТЕ ДОКУМЕНТИ ЗА ПРИДОБИВАНЕ НА БЪЛГАРСКО
ГРАЖДАНСТВО**

На основание чл. 13, чл. 13а и чл. 14 от Закона за българското гражданство

1. Молба по образец съгласно Приложение № 1 към Наредба № 1 от 19 февруари 1999 г. за прилагане на глава пета от Закона за българското гражданство /Наредба № 1/.

Молбата се подава лично в Министерството на правосъдието или в дипломатическото или консулското представителство в чужбина и трябва да бъде написана на български език. При подаването на молбата се провежда интервю по утвърден въпросник от министъра на правосъдието.

2. Препис от акт за раждане или дубликат на удостоверение за раждане, издаден от съответния български или чуждестранен компетентен орган. Лицата по чл. 13а от Закона за българското гражданство, при обективна невъзможност да представят документ за раждане, се идентифицират с издадения им от българските власти документ за самоличност.

3. Лицата по чл. 13, т. 1 от Закона за българското гражданство представят удостоверение за наличие на сключен граждански брак с български гражданин преди не по – малко от 3 години към датата на подаване на молбата, когато бракът е сключен в чужбина. В случай, че гражданският брак е сключен на територията на Република България не се изисква представяне на документа. Дирекция "Българско гражданство" извършва служебна проверка в Национална база данни "Население", поддържана от Министерството на регионалното развитие и благоустройството.

4. Свидетелство за съдимост от страната, чийто гражданин е молителят. Ако той пребивава постоянно или дългосрочно в Република България или в трета държава, представя свидетелство за съдимост и от местните компетентни органи, като за свидетелство за съдимост, издадено от държава-членка на Европейския съюз за лице, гражданин на друга държава-членка, се изисква заверка по съответния ред (заверка с „Апостил“).

В свидетелството за съдимост се посочва, че се издава за целите на производството по българското гражданство.

Лицата по чл. 13а и чл. 14 от Закона за българското гражданство представят свидетелство за съдимост само от Република България.

5. Документ от прокуратурата, че срещу молителя няма образувано наказателно производство за умишлено престъпление от общ характер.

6. Удостоверение от работодател, че лицето работи по трудово или служебно правоотношение, или от съответната данъчна служба за декларирани доходи за предходната година.

7. Документ за владееене на български език, издаден от Министерство на образованието и науката или нотариално заверено копие от диплома за завършена степен на образование в Република България (основно, средно или висше).

8. Медицински документ, издаден от лекарска консултативна комисия (ЛКК) на лечебното заведение, обслужващо лицето по местоживееене, удостоверяващ, че лицето не страда от остри

заразни и инфекциозни заболявания по чл. 61, ал. 1 от Закона за здравето, психични заболявания по чл. 146, ал. 1, т. 1 и 2 от Закона за здравето. При липса на ЛКК документът се издава от общоболничната ЛКК на съответната болница.

9. Декларации по образец съгласно приложения № 4 и № 4а към Наредба №1.

10. Официален документ, удостоверяващ промяната на имената, ако има такава, както и официален документ за идентичност на лице с различни имена.

В случай, че промяната на имената е извършена, поради сключен граждански брак на територията на Република България не се изисква представяне на документа. Дирекция "Българско гражданство" извършва служебна проверка в Национална база данни "Население", поддържана от Министерството на регионалното развитие и благоустройството.

11. Автобиография.

12. Актуална фотоснимка паспортен формат – 1 брой.

13. Фотокопие на документ, удостоверяващ самоличността на молителя.

14. Вносна бележка за платена държавна такса в размер на 1000 лв. / 511,29 евро по сметка на Министерство на правосъдието БНБ – ЦУ, **IBAN - BG09 BNBG 9661 3000 1737 01, BIC: BNBG BGSD.**

15. Документ от съответните чуждестранни органи за това, че молителят се е освободил от досегашното си гражданство. Ако няма такъв документ, той следва да се представи в тригодишен срок след получаване на съобщение, че Съветът по гражданство към Министерството на правосъдието е одобрил молителя за даване на българско гражданство. Този документ не се представя от:

1. лица - съпрузи на български граждани;

2. граждани на държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария;

3. граждани на държави, с които Република България има сключени договори, с които се установява взаимност;

4. лицата по чл. 13а от Закона за българското - получили статут на бежанец или хуманитарен статут;

5. лицата по чл. 14 от Закона за българското гражданство - без гражданство.

Лицата по чл. 13, т. 3 и 4 от Закона за българското гражданство заедно с документа за освобождаване от досегашното им гражданство, представят и актуализиран документ по т. 6 от настоящия списък.

Дирекция „Българско гражданство“ извършва служебна проверка чрез автоматизиран достъп до средата на междурегистров обмен (Regix), поддържана от Държавна агенция "Електронно управление" относно:

1. Наличието на предоставен статут на бежанец или хуманитарен статут и за датата на предоставянето му за лицата по чл. 13а, ал. 1 и ал. 2 от Закона за българското гражданство;

2. Наличието на разрешено постоянно или дългосрочно пребиваване в Република България, съответно датата на разрешаване на пребиваването;

3. Внасянето на задължителните осигурителни вноски и наличието или липсата на задължения.

Документите, представени от заинтересуваните лица, в зависимост от чуждата държава, от която произхождат, трябва да отговарят на изискванията на съответните разпоредби на двустранните международни договори или на Конвенцията за премахване на изискването за легализация на чуждестранните публични актове, съставена в Хага на 5 октомври 1961 г., по които Република България е страна, или на Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа, както и да бъдат снабдени с преводи на български език, които се

извършват и заверяват по предвидения от Правилника ред. Изискванията не се прилагат в случаите, когато се представят:

- Извлечения от актове за гражданско състояние, свързани с раждане, брак или смърт, издадени в съответствие с Конвенцията за издаване на многоезични извлечения от актове за гражданско състояние, подписана на 8 септември 1976 г. във Виена;

- Официални документи, издадени от държава – членка на Европейския съюз, съгласно Регламент (ЕС) 2016/1191 на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2016 г. за насърчаване на свободното движение на гражданите чрез опростяване на изискванията за представяне на някои официални документи в Европейския съюз и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 (ОВ, L 200/1 от 26 юли 2016 г.), с изключение на изискването за представяне на превод на български език за документи, издадени на официалния език на държавата членка, която ги издава.

Свидетелства за съдимост, издадени от държава-членка на Европейския съюз на нейни граждани, съгласно разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/1191 на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2016 г., не следва да бъдат легализирани.

Свидетелства за съдимост, издадени от държава-членка на Европейския съюз за лица, граждани на друга държава-членка, е необходимо да бъдат легализирани по съответния ред.